

Hvørjar eru sosial-politisku undanstøkkingar ERLEND PATURSSONAR

HVØRJI ERU LOKABRØGD ERLEND PATURSSONAR MÓTI ARBEIÐARA- OG FISKIMANNAFJÓLDINI FYRI AT SLEPPA AT GERAST TÆNARI AFTURHALDSINS.

Marius Johannesen í Tingakrossi: »Men imillum jólanu fekk eg at vita frá Erlendi Paturssyni og P. M. Dam, at teir vegna teirra flokkar vóru vorðnir hundrad prosent samdir um at gera landsstýri upp á treytir, sum gjørdar vóru, uttan at vit vísu av, og sum vit bæði tjóðskaparliga og av sosialum grundum ikki kundu taka við ...«

Javnaðar- og tjóðveldisflokkurin vóru samdir um treytirnar fyri einu samgongu flokkanna millum eins og arbeiðsskránni hjá einum komandi landsstýri, har hesir flokkar saman við einum triðja flokki — her var fyrst og fremst hugsað um sjálvstýrisflokkinn — vóru fúsir til at skipa nýtt landsstýri saman við.

Hesum uppskoti havnaði sjálvstýrisflokkurin, tá hann ikki kundi taka undir við sosialpolitisku samráðslunum, sum javnaðar- og tjóðveldisflokkurin vóru samdir um.

Uppskotið miðaði imóti at bota ein arbeiðs- og inntøkulikindi arbeiðs- og fiskimanna, botan av teimum sosiala korunum — lonarlig og sosial trygd fyri fólkið sum heild.

Vánaligur tapari

Vánaligur tapari sigur tú javnaðarmenn vera.

Hvør er so í veruleikanum hin vánaligi taparin?

Jú, tað er júst sjálvstýrisflokkurin (sjálvstýrismenn).

Javnaðarflokkurin hevur einki tap, men vundið. Sum einasti flokkur av gomlu samgongu vann javnaðarflokkurin fólksins álit og gjørdist sjálvstýrisflokkurin og sambandsflokkurin firtítt, smádreingjaligir og søgdu seg ikki vilja spæla við.

So tann pennur í seinasta »Tingakrossi«, ið undirskrivar »S« mistekur seg stórliga, tá hann sigur javnaðarmenn vera ringar taparar. Ti í hesum føri er tað júst sjálvstýrismenn, sum hava vinst seg og verið teir ringu tapararnir.

Tað at javnaðarflokkurin sum ein veruligi vinnarin og framvegis størsti flokkur aftaná valið av markaligum orsökum verður pressaður úr landsstýrinum, er ikki at sækja sum tap, og at javnaðarmenn eru illa við at slíkari gerð, sum tann, ið sjálvstýrisflokkurin hevur gjørt móti javnaðarflokkinum, er náttúrligt.

Tað skulu oddamenn sjálvstýrisflokksins ikki sleppa frá, at gerðin móti javnaðarflokkinum var so óvirkalig, at tað skal leitast aftur í øguni fyri at finna ein slíka.

Einaferð møtast vit aftur á veggjum.

— 2802 —

SNAR-vaskað

centrifugerað og turkað

SNAR-vask

Bøgøta 14

DE GAULLE spilti spælið

Stórir hugsjónarmenn sum belgiu maðurin Spaak og fleiri vóru tætt við at fáa framt eina ta størstu og bestu hugsjón, ið borin er fram av einum stórum parti av Europa.

So gott sum allar tær frælsu tjóðirnar í Europa skuldu ganga í ein felagsskap, fíggarligan, vinnuligan siðmenningarligan og mentunalliga og ventandi eisini verjuligan.

Felagsmarknaðarsamgongan skuldi verða viðtáð at røkka flestu lond í tí fría Europa.

Men so kemur de Gaulle og sigur nei til Stóra Bretland.

Hann er kriggsmaður. Vil hava Frakland aftur at verða frúnna á tí europeiska talvborðinum. Hann vil núa hesum, meðan Týskland er ov veikt til at kunna forða tí. Og so hevur hann persónligar neisur at veita bretum fyri víðgerðina av honum undir krignum.

Churchill kundi nevnliga ikki siggja hann, tí hann hevði ikki álit á honum sum vin av Stóra Bretlandi.

Her lá so hesin fagri dreymurin. Í Føroyum er tað ætlandi bara ein flokkur, sum hevur hug at kvøða heiðurs hýmnu til de Gaulle. Tað er tjóðveldisflokkurin, sum til valið seinast, í blaði og á fundum hevur barst imóti felagsmarknaðinum.

Men hesin flokkur hevur annað enn demokrati og demokratiska framgongd at fremja. Tað hava allir føroyingar hildið seg merkt, so tað hevur rubbað og nitið í mønu og merg.

De Gaulle og Erlendur Paturssonur?

De Gaulle og Hákon Djurhuus? De Gaulle og Marius Johannesen og Sámuel Petersen og Niels Winther Poulsen?

Hann fekk teir allar í part við sær, tá ið Erlendur Paturssonur tók teir í sín loysingarleyp.

Vita nú, um hann E. P. ikki ein fagran dag verður at stoyta leypin fyri bakka?

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Skrivstovumaður

Á skrivstovu landssjúkrahúsins verður starv sum skrivstovumaður lýst leyst til 1. mai.

Hann ið settur verður í starvið má hava kunnleika til alt skrivstovuarbeði.

Løn eftir sáttmála millum landsstýrið og starvsmannafelagið.

Umsóknir við avriti av próvtøkum og viðmælum frá fyrrverandi plássum sendast í seinata lagi hin 15. februar 1963 til **Bonnevie**, umsjónarmaður, landssjúkrahúsið, Havn.

GRÓT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantórið.

Grót og skervur megu vera goldin fyrst, áðrenn tey verða heimað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heima grót ella skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyri kommununa.

FROÐBIAR SÓKNAR KOMMUNA

Keypa væl hagreiddan

FESKAN UPSA

Tað er neyðugt, at upsin er væl bløðgaður

Pf. BACALAO

148

einki lagið, tí lógtingsval stóð fyri, men tað sum orð gekk av var, at her skuldi eisini hava verið ógviliga harðligt. Men, sum ætlaðu at gera nýggjan flokk, høvdu boðið framtaksmonnum at koma upp og gera flokk saman við teimum. Men hetta var ikki tikið við myndum av meirlutanum. Tað hoyrdist tó, at semja var komin um, at eingin kløvningur skuldi verða á hesum sinni, valið skuldi fást frá hondini sum vanligt. So sást tá, hvussu leikur fór, um tann nýggi flokkurin fekk menn á ting, og um tað, teir høvdu at bjóða, var vert at styðja.

Hjá handilshúsinum Luster & Co gekk tungliga. Hvor postsendinguttanifrú bar harðari og harðari hótanir um at gera felagið á húsagangi, um gomul skuld varð ikki goldin beinan vegin. Tún-Hanus stjóri móddist meir og meir av tí ábyrgd, ið lá á honum. Tað einasta hann hevði at ugga seg við var, at lesa í bibliuni og halda sínar einsomu bonastundir á skrivstovuni, meðan onnur menniskjur lógu í sínum tryggja náttarsøvni.

Fulltrúin Bjarni Berg hevði gjørt tað, hann kundi, fyri at fáa mót í stjóran. Hevði sett ein roknskap upp og lagt fyri hann. Teir høvdu kannað tað saman.

»Hyggið her!« segði Bjarni Berg. »Eftir hesum roknskapinum stendur so illa til hjá felaginum, at teir, vit skylda til, tora ikki at koyra okkum á húsagang. Tá ið vit so samstundis siga teimum, at vit hava politiska makt í ventu aftan á valið, og at vit tá kunnu fáa almenna ílegging til handilskapin, er tað eyðsýnt, at teir lata okkum í frið.«

»Ja, men hvat er hetta fyri roknskap, tygum leggja fyri meg?« spyr stjórinn ovfarin, »vit skylda jú ikki alt hetta. Eg veit einki um nógvar av teimum skuldum her standa. Og hvat er hetta fyri handilshús, vit skylda hetta til? Hava at kalla einki viðskifti havt við tey.«

»Nei, men vit skylda hetta heldur ikki,« smælur Bjarni Berg.

Heðin Brú: LEIKUM FAGURT ...

XI.

Hóast nógv kókaði undir loki í Føroyum hesa tíðina, hoyrdist ikki stórt um tað millum manna, men av tí livikorini versnaði í hvørjum, og fleiri og fleiri menn settu sær fyri ikki at fara aftur til skips, lá tað mest sum í luftini, at nú mátti eitthvørt stórvegis fara at henda. Mánadarnar undan lógtingsvalinum kendist tað mest sum veturin dró upp í seg, áðrenn eitt óveðrið brast á. Fólk var hálvbangið, gekk og slotaði eftir tí, sum komna skuldi.

Tey, sum búðu í Havn, vísu eitt sindur meir enn onnur um kløvningin í tjóðskaparrørsluni. Ársaðalfundur hevði verið í ungmannafelaginum. Tað var ikki eiti á, sum harra Punthavn, Lias frændi, tann fulli og teir høvdu farið við Dáva-Lukkasi, rópt hann landa-svikjara, embætismannarimpu og alt hetta. So harðligt hevði verið, at Olgar Mørski tók tann fulla av talarastólinum og bar hann út fyri dyr. Men hóast allan ágangin eydnaðist tað ikki at fáa ta gomlu stjórnina frá, hon varð sitandi, og Dáva-Lukkas alsamt formaður.

Aftaná hevði Punthavn við sínum monnum díkt á við fundum, kravgongum og dansi, verri enn áður. Men, so lagið tað ljóðar, í Bergmáli var ikki eitt orð um alt hetta. Fólk spurdi og gitti hví. — Var tað tí hann ræddist sínar egnu menn, dró hann upp í seg til eitt stórálop ella hvat?

Tað hoyrdist eisini um ein annan fund, sum hevði verið í Havn, har framtaksmenn úr øllum Føroyum vóru saman. Hetta var